

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
καθ' ὃ ἐορτάζομεν τὴν θεόσωμον ταφὴν
καὶ τὴν εἰς ᾄδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Παρασκευῇ ἐσπέρας· ἐνιαχοῦ ὅμως τελεῖται κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τοῦ Μ. Σαββάτου).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ὧν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶς πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾗτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου

οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὗρεθείη ἡ χεὶρ σου παῖσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.]

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρίς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμōνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ

σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματαῖα καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσεί χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',

ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

*** * ***

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οικούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ.

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δόξα

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω

σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πιστας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι
 στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Δι-θ

Σ ιν δο νι κα α θα α ρα α α α α α
 και α α ρω ω μα σι ι θει ει ει οις το
 σω μα το ο σε ε πτο ο ο ο ο ο ον ε ξαι αι
 τη η σας Πι ι λα α α τω μυ ρι ζει
 ει και τι ι ι θη η σι ι ι ιν Ι ω ση ηφ
 και αι αι νω μνη η η η η μα τι ο ο
 ο θεν ο ο ορ θρι ι αι αι αι αι μυ ρο ο φο
 ο ροι γυ υ ναι αι αι κες α α νε βο ο
 ο η η σα α αν δει ξον η η μι ιν ως προ ο
 ει ει ει πας Χρι στε την α α να α α στα α
 σι ι ιν

Δόξα - Καὶ νῦν. Ἕτερον ὅμοιον.

Ε ξε στη σα αν χο ο ροι οι οι οι οι οι των
α α γγε ε λων ο ο ρω ω ων τες τον εν
τοις του ου Πα α τρο ο ο ο ο ο ος κα θε ε ζο
ο με νο ον κο ο ολποις πως τα φω κα α α
α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος
ο ο ο ο α θα α α α α να τος ο ο
ον τα τα α αγμα α τα α α α των α α γγε ε
λων κυ υ κλϛ ϛ ϛ σι και αι δο ξα α α
ζϛ ϛ σι ι ι συν τοις νε ε κροι οις εν τω ω
α α α δη ως κτι στην και αι Κυ υ υ ρι ι
ο ο ον

ἢ τὰ ἀκόλουθα σύντομα.

Σ ιν δο νι κα θα ρα και α ρω μα σι θει
οις το Σω μα το σε πτον ε ξαι τη σας Πι λα
τω μυ ρι ζει ει και τι ι θη η σιν Ι ω σηφ και
αι νω μνη η μα α τι ο θεν ο ορθρι αι αι μυ ρο

φο ο ροι γυ ναι κες α νε βο ο η σαν δει ξον η
 μι ιν ως προ ει πας Χρι στε την Α να στα σιν

Δόξα - Καὶ νῦν

Ε ξε στη σαν χο ροι των Αγ γε λων ο ρων
 τες τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ
 ποις πως τα φω κα τα τι ι θε ε ται ως νε
 κρος ο ο α θα α να α τος ον τα τα αγ μα τα τα
 των Αγ γε ε λων κυ κλου σι και δο ξα α ζου σι συν
 τοις νε κροι οις εν τω Α δη ως Κτι στην και Κυ ρι
 ον

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,

οὔ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν

τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,

Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος,

καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἑξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραώδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς στί-θ' καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλπω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι' ἑτέρου τετραωδίου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς ἀ'-ε'. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον φαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δο ξως γαρ δε
δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μῃ ε ξο δι ον υ υ
υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω
τη τα φη σῃ ζω ης μοι τας ει σο δῃς δι α νοι
ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

σαν τι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

α φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α

κα τα νο υν τα α Σω τηρ μ ε δο νει το τη νε

κρω σει σου υ περ νω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ι να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω

ω σης κα τα α πε φοιτη κας εν κατω τα τοις της γης

α πο γαρ σθ ο οκ ε κρυ βη η υ πο στα

σι ι ις μ ο η εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα

με και νοποι εις φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξως γαρ δε
δο ξα α σται

Ἀργὴ καταβασία.
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης
τον κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην
τυ υ ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ
ψαν των σε σω ω σμε ε νω ω ων οι παι αι αι δεσ
αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι ι δεσ τω Κυ
ρι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξως γα α αρ
δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ " ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα
πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι
δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
πληνσθ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα

Δ " ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Σ " υμ βο λα της τα φης σθ πα ρε δει ξας τας ο
ρα σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σθ θε
αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν
Α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α γι ι ος πληνσθ
Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σιν

Δ " ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Η πλωσας τας πα λας και η νωσας τα το
 πριν δι ε στω ω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ
 τη εν σιν δο ο ο νι ι και μνημα τι πε πε δη
 με νος ε λυσας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σ
 Κυ ρι ε κραυ γα ζο ον τας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Μ νη μα τι και σφρα γι σιν Α χω ρη τε συν ε
 σχε θης β λη η σει και γαρ την δυ υ να μιν σ
 ταις ε νερ γει ει ει αιαις ε γνωρισας θε ουρ γι
 κως τοις μελ πσιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σ
 Κυ ρι ε φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα
 πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι

δὲ σα ἐν τῷ Κρα νι ι ι ὦ ὦ κρε μα μενον θαμ
 βει πολ λῶ συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
 πλην σὺ Κυ ρι ε κραυ γα ζῆς ὦ ὦ σα α α

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των
 κρε μα σα ντα πα α α α σα αν την γη ην α
 σχεε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
 ου ου σα ἐν τῷ Κρα νι ι ὦ κρε ε μα α α
 με ε ε ε νον θαμ βει πολ λῶ συ νει χε το
 ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
 πλη ην σου Κυ ρι ε ε ε κρα αυ γα α α α
 ζῆς ὦ ὦ ὦ σα α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΟΝ ΚΑΘΙΣΜΑ

Ὁ ἀ' χορός· Κάθισμα. Ἦχος ἀ'. Αὐτόμελον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Δι-Θ

Τον τα φον σθ 8 Σω ω τη η η η η η η στρα
 τι ι ω ω ται τη η ρ8 8 8ν τε8 νε κροι
 τη α α στρα α πη η η η η η η του ο ο φθε
 ε ντος α α γγε ε ε λου ε γε νο ντο
 ο κη ρυ υ υτ το ο ντο ο ο ος γυ ναι ξι ι
 τη η η ην α να α α α α στα σιν σε ε
 ε δο ξα α α ζο ο με ε εντον της φθο ο ρα ας
 κα θαι αι ρε ε ε την σοι οι προ σπι ι ι
 πτο ο με ε εντω α να α στα α ντι ε εκ
 τα α α φου και μο νω Θε ε ω ω ω η η
 μω ω ων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Τον τα φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρ8ν
 τε8 νε κροι τη α ξρα πη τ8 ο φθε ντος α γγε

λυ ε γε νο ντο κη ρυ υτ το ο ντος γυ ναι ξι
 τη ην α να α στα α σιν σε δο ξα α ζο μεν τον της
 φθο ρα ας κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α
 να στα α ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η
 μων

* * *

Ὦδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάριον 4)

Ἦχος Βου

Τ ην εν σταυ ρω ω σθ θει αν κε νω σιν προ
 ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
 να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
 εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε βδο μην ση η με ε ρον η γι α σας ην
 ευ λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα
 γεις γαρ τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι

ζων Σω τηρ μῃ και α να κτω με ε νος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Ρ ω μα λαι ο ο τη η τι τῃ κρειτ το νος εκ
νι κη σα ντος σῃ της σαρ κος η η ψυ χη σῃ δι η
ρη ται σπα ρατ τῃ σα αμ φω γαρ δε σμῃς τῃ θα να
τῃ και Α δῃ Λο γε τω κρατει ει σῃ

Κ αι νυν και α ει και εις τῃς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ο Α δῃς Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε
πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα
στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νῃρ γον τω φρι κτω
της μορ φῃς δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

T ἦν εν σταυ ρω ω σϣ ϣ θει αν κε νω σιν προ
 ο ρων Αβ βα κϣμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
 να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
 εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

T ἦν εν σταυ ρω σϣ ϣ ϣ ϣ θει αν κε ε
 νω ω σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κϣ ϣ ϣμ ε
 ξε στη η η κω ω ως ε βο ο ο α α συ
 δυ να στων δι ι ε κο ο ψας κρα τος Α γα α α
 θε ο μι λω ω ων τοις εν Α α α α
 δη ως πα α α ντο ο δυ υ να α μο ος

Ὠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

(H) ε ο φα νει ας σϣ Χρι στε της προς η

μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως

ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας

ε κραυ γα ζεν α να στη η η σο νται οι νε κροι

και ε γε ρ θη σον ται οι εν τοι οις μνη μει οις και

πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ν ε ο ποι εις τας γη γε νεις ο πλα στρ

γος χο ι κος χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος

υ πεμ φαι νσι το συ νον σοι Λο ο ο γε ε μυ

στηρι ον ο ευ σχη η η μων γαρ βου λευ της την του

σε φυ σαντος βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι με

γα λο πρε πως και νο ποι ουν το ος με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

 ι α θα να του το θνη τον δι α τα
 φης το φθαρ τον με τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις
 γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
 ζων το προσλημμα η γαρ σα α αρξ σθ δι α φθο
 ραν εκ ει δε Δεσπο τα ου δε η ψυ χη σθ ε εις Α
 δθ ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

Κ αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Ε ξ α λο χευ τθ προ ελ θων και λογ χευ
 θεις την πλευ ραν Πλα αστρ γε μθ εξ αυ της ειρ γα σω
 την α να πλασιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος
 α φυ πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω
 ον και ζω ην ε γει ρα ας εξ υ πνθ και της φθο
 ρας ως πα ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

 ε ο φα νει ας σϛ Χρι στε της προς η
 μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
 ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
 ε κραυ γα ζεν α να στη η η σον ται οι νε κροι
 και ε γε ρ θη σον ται οι εν τοι οis μνη μει οis και
 πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

 ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
 σϛ Χρι ι στε της προς η μα ας συμπα θω ωως
 γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
 δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ
 θρι ι σα α ας ε κραυ γα α ζεν α να
 στη η η σον ται οι νε κροι και ε γε ερ
 θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν

τοι οἰς μνη μείει εἰ οἰς και πα α αν τες
 οἱ εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
 νται αι

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
 στερ νοις κη τω οἰς Ι ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
 φε ρων του πα θον τοσ και τα φη η δο θε ε εν τοσ
 ως εκ θα λα α μθ τθ θη ρος α νε θο ρε προ
 σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οἱ φυ λα σσο ο
 ο με νοι μά ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα
 τε λι πε ε τε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης
 Λο γε ης με τε σχεσ σαρκ ος ει γαρ και λε ε λυ ται
 σθ ο να ος εν τω και ρω τθ πα α α θς αλ

λα και ου ου τω μι α ην υ ποστασις της

Θε ο τητος και τη ηςσαρ κος σϞ εν αμ φο τε ε

ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος Λο γος τϞ Θε Ϙ Θε

ος και ανθρωω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον

ε φυ το πται σμα τϞ Α δαμ ει γαρ και πε επον

θε σϞ της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α

αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε το

φθαρ το ον δε σϞ προς αφ θαρ σι ι ι αν με τε ε

στοι χει ω σας και αφ θαρ τϞ ζω ης ε δει ξας πη γην

εξ α να στα σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϞς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει

Α δης τϷ γε νϷς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν

τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη

τα τϷ θα να α τϷ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας

και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε

κει κα θευ δϷ σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σω τερ γε γο

νωσνε κρων πρω το το ο κος

Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη

στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σϷ γαρ τον τυ υ πον

φε ρων του πα θον τοσ και τα φη η δο θε ε εν τοσ

ως εκ θα λα α μϷ τϷ θη ρος α νε θο ρε προ

σε φω νει δε τη κϷ Ϸ στω δι α οι φυ λα σσο ο

ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα

τε λι πε ε τε ε ε

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ υν ε σχε θη η η η α α αλλ ου ου κα α
 α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ε ερ νοι οι οισ
 κη τω ω ω οισ Ι ι ω ω νας σου γαρ το ο
 ον τυ υ υ πον φε ε ε ρων τδ πα θον τος και τα
 φη η δο ο ο θε ε εν τος ως εκ θα λα
 α α μδ τδ θη ρος α α νε ε θω ω ω
 ρε ε ε ε ε προ σε φω ω ω νει ει ει δε
 τη κδ ς στω δι ι ι ι α οι φυ λα σσο ο
 ο με νοι οι μα ται αι α και αι ψευ δη η η
 η η η η η η η ε λε ε ον αυ
 τοις ε γκα α α τε ε λι ι πε ε ε τε ε
 ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι, ἐνείλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ Ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτόν, ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι, πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον, γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε καὶ τὸ φέγγος, οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ, τῷ φόβῳ, συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερῶνυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων ἀνδρῶν· Ἄδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται, συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ γυναῖκα κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχ. Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνὸς ὦφθης, Θεόδωρε, τοῦ πάθους,
Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερέτρω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλητοῦ μητέρα·
Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξε λόγχῃ νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι·
Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἐχων ἐπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος,

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
σύναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος
Ἀγαθαγγέλου τοῦ Ἐσφιγμενίτου. (†1819)

Στίχ. Ἀγαθάγγελος τὴν τομὴν τοῦ αὐχένος
Χαίρων ὑπέστη διὰ Χριστόν· Ὡ δόξης!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Συμεών, ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ
ιεραῖς μονῆς τοῦ Φιλοθέου, ὁ μονοχίτων καὶ ἀνυπόδητος, ὁ καὶ
κτήτωρ τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Φλαμουρίου ιεραῖς Μονῆς τῆς ἁγίας
Τριάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνυπόδητος, Συμεών, βαίνων μάκαρ,
Τὸν πτερνίσαντα τοὺς βροτοὺς πατεῖς ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Διόσκορος, ὁ ἀπὸ ιερέων τῶν εἰδώλων,
Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐν πεπυρωμένῃ σχάρᾳ βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸν πρὶν ἐπιποθῶν ἐν ἀγνωσίᾳ λατρεύων,
Εὗρεν αἴφνης Ἀνατολὴν, αὐτῇ δοθεὶς ἐτύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Γ'
πατριάρχου Ἱεροσολύμων. (†524)

Στίχ. Χριστὸν κηρύξας διφυᾶ, Ἰωάννη,
Ἐνοειδῶς ὁράς Αὐτὸν ἤδη ἄνω.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφὴν, καὶ τὴν εἰς
Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθοράς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν,
πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχ. Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία·
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζῶϊαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου

A φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
νω ω ρυ σα με νος τας ο σι ι ρς Παι δας εκ φλο

γος εν τα φωνε κρος α πνϋς κα α τα τι θεται
εις σω τη ρι αν η μωντων με ε λω δυντων Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει (δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Τ ε τρωται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α
δε ξα μενος τον τρω θε εν τα λογ χητην πλευ ραν
και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις
σω τη ρι αν η μωντων με ε λω δυντων Λυ τρω
τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω
γα αρ δε ξα με νος ως υ πνϋ δν τα τον Δη μι ρρ
γον ζω ης θησαν ρος θει ος α α να δε δει κται
εις σω τη ρι αν η μωντων με ε λω δυντων Λυ

τρω τα ο Θεος ευ λο ο γη τος ει

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α

φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω

η και τσ τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γε ρ σε ως

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ

τρω τα ο Θεος ευ λο ο γη τος ει

αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α

δη η α χω ρι σ τος και εν τα α φω και εν τη Ε

δε μ θε ο της Χρι στς συν Πα τρι και Πνευ μα τι

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ

τρω τα ο Θεος ευ λο ο γη τος ει

Ἡ καταβασία

A φραστον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
νω ω ρυ σα με νος τς ο σι ι ςς Παι δας εκ φλο
γος εν τα φω νε κρος α πνς κα α τα τι θε ται
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
τρω τα ο Θεος ευ λο ο γη τος ει

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

A φραστον θα α α α αυ μα ο εν κα
μι ι νω ρυ υ σα α α α με ε ε ε νος
τς ςς ο ο σι ι ι ους Παι δας εκ φλο ο ο γος
εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνς κα τα
α τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η
ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δς
ς δων των Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο

ο ο ο ο γη η το ο ος ει
Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη
τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν
νε κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι ζοισ οι κων και
τα φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο
γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ
ψα υ τε εις παν τας τρ υς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

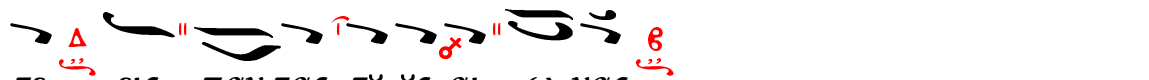
Λ ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπ τω κυι
αν δε συν α νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ
τε ρω δευ τερος ο εν υ ψι ζοισ οι κων κα τηλ θεν
με χοις Α δα υ τα μει ων ον Παι δες ευ λο γει τε
Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα υ
τε εις παν τας τρ υς αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

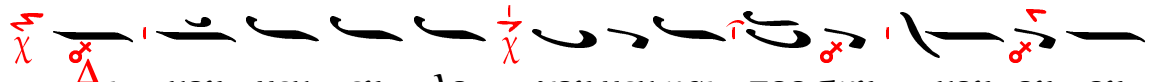
Π ε παυ ται τολ μα Μα θη των Α ρι μα θαι
ας δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ
μνονθε ω μενος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται
και κη δευ ει ει κραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε
Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ο
τε εις παν τας τρ υς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τρ υς αι ω νας των
αι ω νων α μην

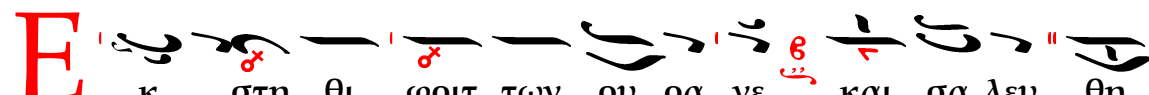
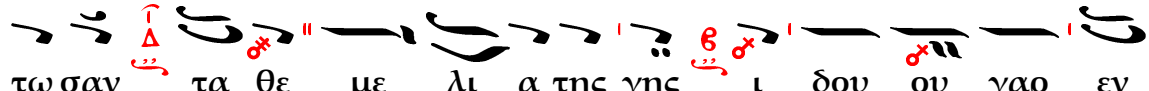
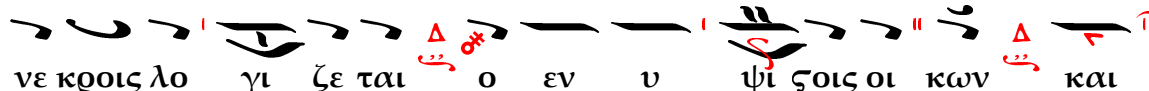
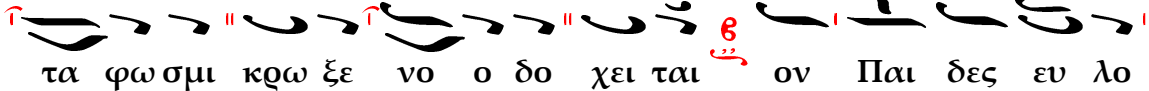
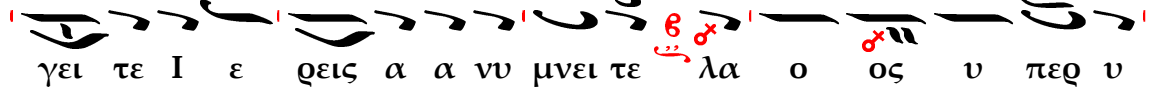
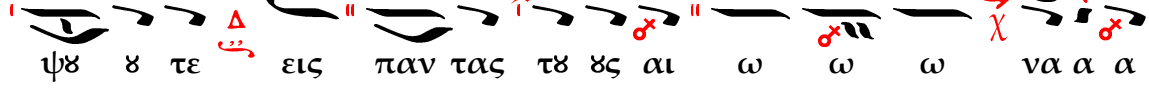
Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο
τητος ω α φρα στρ α νο χης ε κω ων γαρ υ πο
γησφρα γι ζεται ο εν υ ψι σοις οι κων και πλα
νος Θε ος συ κο ο φα ντει ται ον Παι δες ευ λο γει τε

 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

 τε εις παν τας τς ςς αι ω νας

Ἡ καταβασία

  αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου

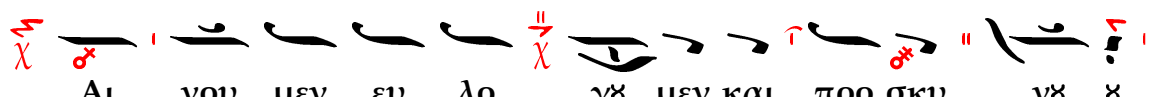
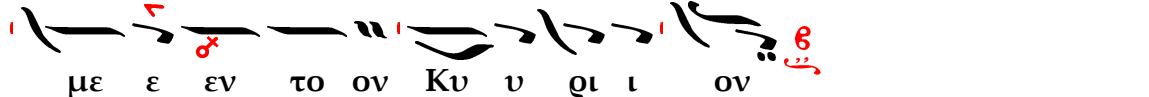
 με εν τον Κυ ρι ον

 Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

 τω σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν

 νε κροις λο γι ζε ται ο εν υ ψι ςοις οι κων και

 τα φω σμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο

 γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ

 ψα ς τε εις παν τας τς ςς αι ω ω ω να α α

 α ας

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

 αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νς ς

 με ε εν το ον Κυ υ ρι ι ον

Ε ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου
 ρα α νε και σα λε ευ θη τω ω σαν τα θε
 με ε λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου
 γαρ εν νε κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε
 ται ο ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι
 σοι οισ οι οι κων και αι τα φω σμι ι κρω ξε ε ε
 νο ο ο δο χει ει ει ται ον Παι δε ε ες ε ε ευ
 λο γει ει ει τε Ι ε ρει εις α α ανυ μνει
 ει ει τε λα ο ος υ πε ρυ υ ψυ υ τε εις
 πα α αν τας τυ υ υ υς αι αι ω ω ω να α
 α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Δι

Μ η ε πο δυ ρυ μυ Μη τερ κα θο
 ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ

νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ον τας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε πι τω ξε νω σθ το κω τας ο δυ
νας φυ γς σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισ θην
α ναρχε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μς απ νν
ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης
σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι
ο πως με γα λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι

ττθ σιν Α δθ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε
 νον βλε ποντες στο λην η μαγ με νην Μη η η τεο
 της ε εκ δι κη σε ως τθς εχ θρθς εν ζαυ ρω ω ω γαρ
 πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με
 γα λυ νω ω σε

Κ αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
 σθω σαν παντες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε
 σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες
 προ συ υ παν τα τω σαν τον Α δα μ συν τη Ε ε ευ α
 λυ τρου μαι παγγε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα
 να στη σο ο μαι

Ἡ καταβασία

Ἦχος Δι.

Μ η ε πο δυ ρ μ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ο ντα α ας

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Δι.

Μ η ε πο δυ ρ μ Μη η η τερ
κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο ον
ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας συ
νε λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η σο
μαι γαρ και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο μαι αι
αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ω εν δο ο
ξη η α παυ σως ως Θε ε ο ος τς εν πι ι

παντας ελευθερωσαντα ^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα ^{u q}

Τιταμυρασμπαθως τοις δακρυσι ^{u q} ωμαθη

τραικιονατε ^{u q} οαγραπτων εντωταφω Α

γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ^{u q} ιδετε υ

μεις τοντααφον καιησθητε ^{u q} οσωτηρ γαρ ε

ξα νεεστητς μνημαατος ^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα ^{u q}

Λιανπρωϊμυροφοροιεδραμον προς τομνη

μασθρηνολογσαι ^{u q} αλλεπεστηπρος αυτας ο

Αγγελος καιειειπεθρηνηοκαιρος πεπανται

μηκλαιετε ^{u q} τηναναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε ^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠ μα τὰ σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τὰ μυ υρων

ελ θς ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χς δν

το Α γγε ε λς προς αυ τα ας φθε γγο με ε νς τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τς μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νς ς μεν Πα τε ε ρα και τον τς ς τς

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Και νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σθ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
 Τὸ τρίτον

Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ϑ ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἀγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ κε ϕ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σθ

Τ ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
 η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα τθ θα να
 τθ ς δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
 κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
 τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα
 και εξ α δς πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
 ω σαα α α ντα

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σθ

T ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι
 οισ δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
 κιο να α α α τε ο ο α στρα α α πτων
 εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
 το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε
 τε ε υ υ μει ειστον τα α α φον και η η σθη η
 η τε ο Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τθ

μνη η η μαα α α τος^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σ^{u q}

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι^{u q} μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον²² προς το μνη η μα α

σ⁸ θρη νο λο γ⁸ σαι^{u q} αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε^{u q} θρη η ν⁸ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε^{u q} την α να

α α στα σι ιν δε²² α πο ο στο ο λοις ει ει

ει παα α α τε^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σ^{u q}

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες²² με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος
 το ο μνη η η η μα σου Σωω ω ω τερ^u ε νη
 χς ς ντο Α γγε ε ε λς²² προς αυ τας φθε γγο
 με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
 ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε^u ως Θε ο ο ος
 γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α
 τος^u

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
 αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι^u

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε
 ε ε ρα²² και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο
 Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα^u τη η η ην
 Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
 ς σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α
 ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος^u
 Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε^u

K αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τας αι

ω ωνας τω ων αι ω ω ω νωων α α μην ⁹

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

ΑΡΓΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ
Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
α α σου

Τ ω ω ν Αγ γε ε ε λω ω ν ο δη η η μος κα
α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν Σε ε ε εν νε ε κροι
οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα α να α α
του ου δε Σω ω ω τερ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο
ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον
Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ α α
δσ παν τα ας ε λευ θε ρω ω ωσαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
α α σου

T ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ υ
 σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιο να α α
 τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α
 γε ε λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο ο
 φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α
 φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε
 ξα νε ε ε ε στη του μνη ημα τος

E υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
 δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
 α α σου

A ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο φο ροι οι
 ε ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη
 νο ο λο ο γου ου ου σαι ααλλ ε πε ε ε στη η
 προς αυ τας ο γε ε λος και ει ει ει ει πε ε
 θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη
 κλαι ε ε τε ε ε την Α να α α στα α σι ιν

δε ε Α α πο στο λοις ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες

με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου ου σαι αι προ ος

το ο μνη η η μα α σθ Σω ω ω τερ ε εν η η

χου ου ουν το ο Α γγε ε ε λθ προ ος αυ τα ας

φθε γγο με ε ε ε νθ τι ι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε

ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω ω Πνευ

μα α τι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα

και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι

το ο α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα τη ην Α

γι ι ι α αν Τρι α α α δα ε εν μι
α α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις Σε ε ρα α
φιμ κρα α ζο ο ον τες το ο α α α α γι ι ος
α α γι ι ο ο ος α α γι ος ει Κυ υ υ ρι
ε

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α μη η ην

Z ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα τον Α
δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πααρ θε
ε ε νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε
ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες
ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα
αυ τη ην δε ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε
ος και α ανθρωπος

A λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου
ι α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξασοι ο ο ο Θε

ος ^Δζ

Τό τρίτον

A λ λη η λου ι ι α α α ^uα A α αλ λη η
η λου ου ι ι ι α ^πχ A α αλ λη η λου
ου ι ι α α δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο
ο ο ^πος

Μικρά συναπτή και έκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ^ΔΔι -Θ

A ^Δγι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων ^ε(
δίζ)

τὸ τρίτο.

A ^Δγι ος Κυ ρι ος ^Δο Θε ος η μω ω
ων ^Δ

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος ^ΔΔι -Θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον ^Δαι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε
 α αυ τον ε ε εν τοι οι οis υ ψι ι σtois σοι
 πρε ε πει υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ω
Αι νει τε α αυ το ον πα α αν τεs οι Αγ γε ε
 λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ
 να α α μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει
 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμῆ, ρμθ') καί·
 Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Χ αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοςτης με γα
 λω συ νης α αυ του

Σ η μερονσυ νε ε ε χει τα α φος τον συ νε χο
 ντα πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υπ
 τει λι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε τη τς ου
 ρα α νς υ πνοι οι η ζω η και α α δης

τρε ε ε ε μει και Α δαμτων δε σμω ω ωων α πο

λυ υ υ ε ε ε ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι

κο ο ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε ε σας

πα α ντα σα ββα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον

ε δω ρη σω η μιν την πα να γι αν εκ νε κρων

σχ ς α να α α στα α α σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι

κι θα α ρα

Τι το Ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα

τις η πα ρς ς σα κα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι ω νων την δι α πα θς τε λε σα ας οι οι

οι κο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα α ββα

τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα α α ββα

τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν

α να στα ο Θε ε ος κρι ι ι νων τη ην γην Δ ο

τι συ βασι λε ευ εις ει ει εις τς ς αι ω ω νας Δ

ο α με τρητο ον ε ε ε χων το με ε γα α ε ε

ε λε ε ε ε ος Δ

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω Δ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ

γα α νω Δ

Δι ευ τε ι δωμεντην ζω ην η ημων εν τα α φω ω

ω κει ει με ε ε νην ι να τς εν τα φοιςκει με νς

ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ροντον

εξ Ι ου δα υ πνδν τα θε ω με νοι προ φη τι κως αυ

τω ε εκ βο η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σων Νη Δ

κε ε κοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων τις ε γε Δι

ρει ει σε ε βασι ι λευ αλλ α να στη η θι ι

αυ τε ξς σι ι ι ι ως ο δς ε αυ τον υ περ Δ

η μω ων ε ε ε κς σι ι ω ως Κυ ρι ι ε
δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος Πα

Πα
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λαλαγ μς πα σα
πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ ρι ι ι ον

Πα
Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα τς ς
ς Ι η η σς και α πε ε θε ε το εν τω
και νω αυ τς ς μνη μειει ει ει ω ε ε δειγαρ
α αυ το ο ον ε εκ τα α α φς ως εκ πα στα
α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι ψας κρα
το ος θα α α να α α τς ς και α νοι οι ξας πυ
λα α ας Πα α α ρα α δει ει ει σς αν θρω ω ποις
δο ο ο ξα α α σοι

Πα
Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ^{Πα} ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως ο με ε γα

ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε ε τυ πω ο το λε ε ε

ε γων και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος

την η με ρα α αν τη η ην ε εβ δο ο ο μην

τω το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον

Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα

τα παν σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η

κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων

α αυ τω ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος τω

ω Θε ε ε ω δι α της κα τα τον θα να τον

οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη σαρκι ι

σα α ββα τι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν

ε ε πα νε ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως

Πα ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι

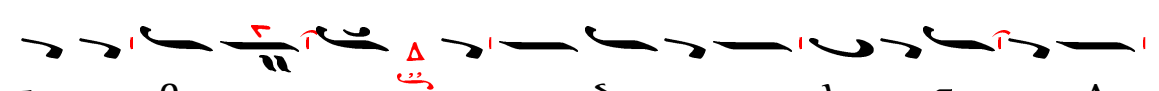
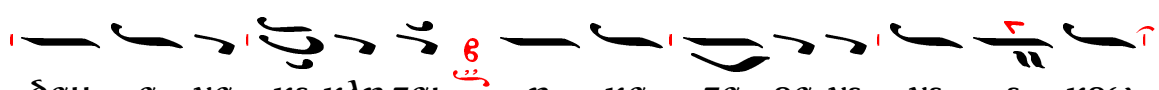
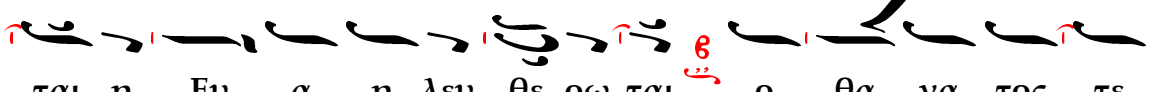
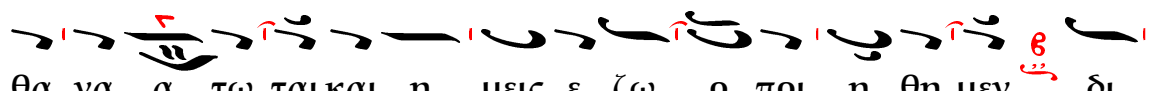

 ω ω ω ω νι ι ι ι ον ^{Πα} ως μο νος α γα θος

 και αιφι λα α αν θρωω ω ω προς

Καὶ νῦν...

^{Ἦχος} Δι

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

^{Ἦχος} Πα

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με του
ποιειν το θελημα α σου οτι συ ει ο Θεος

μου

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
σου ο ψο μεθα φωως

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκου

σι σε

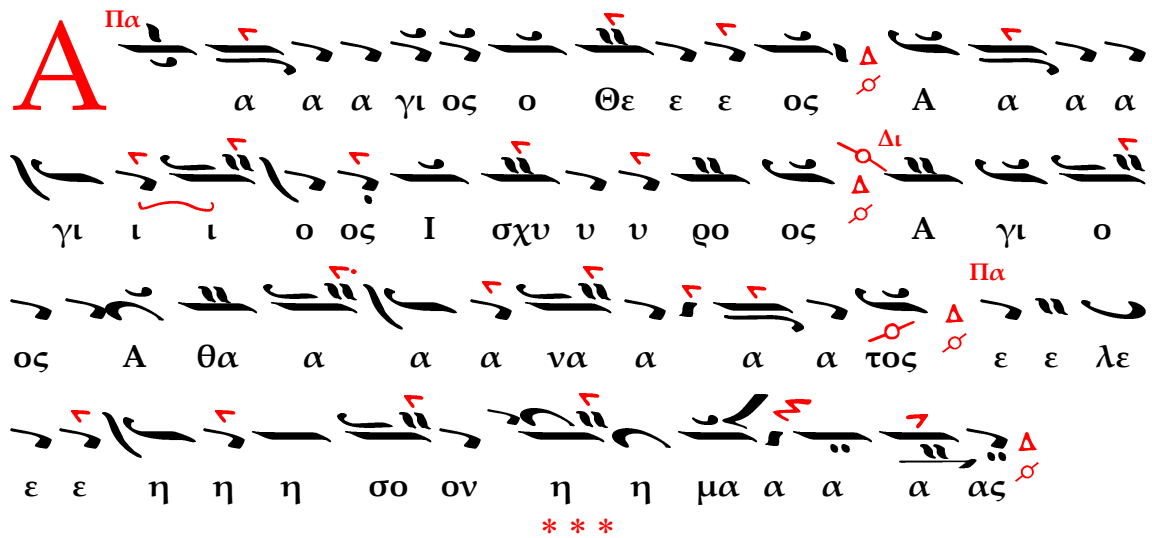
Αγιος ο Θεος Α αγιος Ισχυρος Αγι
ος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι ι και Υιω και αγιω Πνε

υματι

Και νυν υ υν και α ει και εις τους αιωνας
των αιωνων α μη ην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

ΕΞΟΔΟΣ - ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Ψαλλομένου δὲ τοῦ ἁσματικοῦ Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται μετὰ πομπῆς ἡ ἔξοδος καὶ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

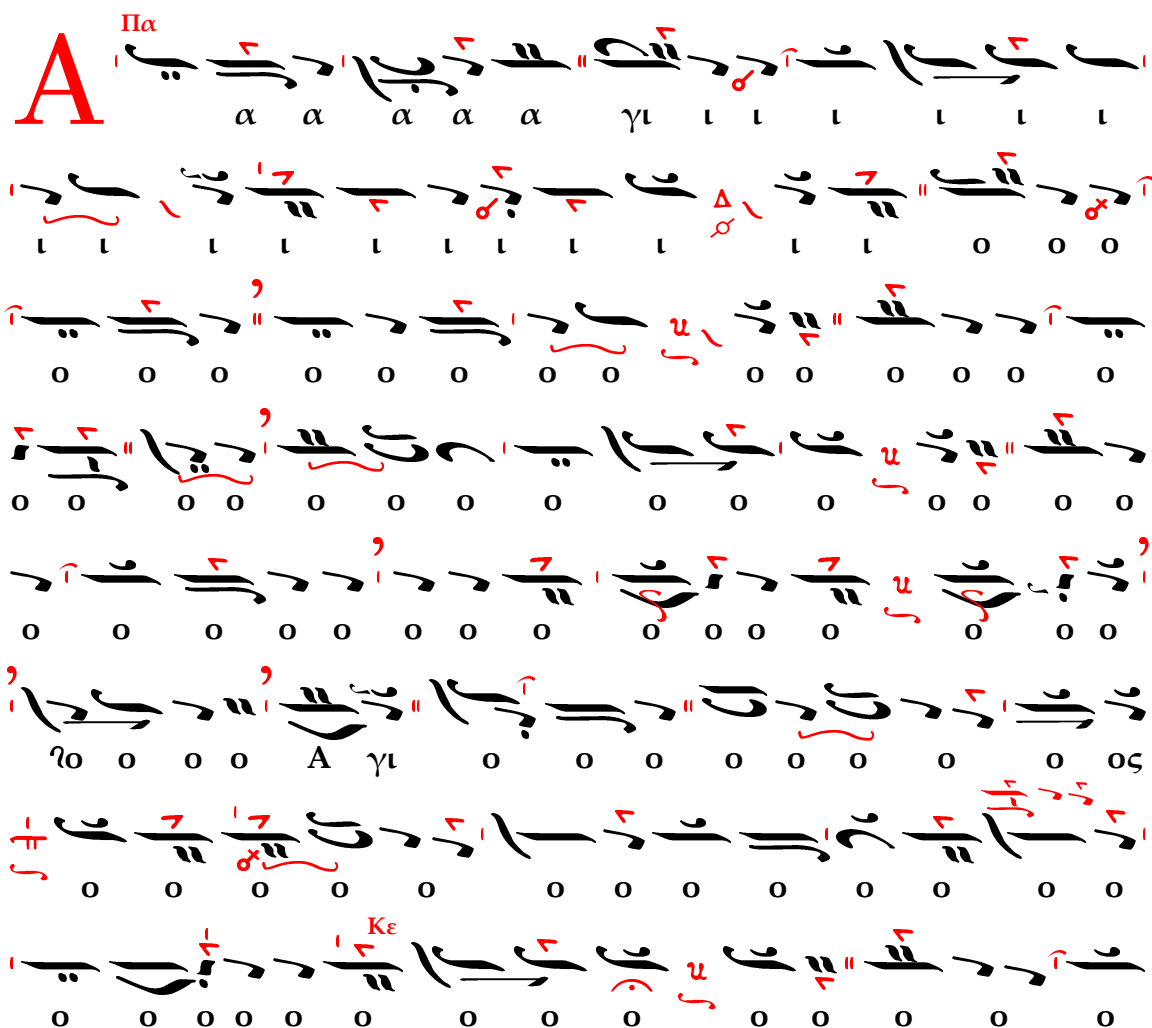
Ἅγιος ὁ Θεός , τὸ Νεκρώσιμον , τὸ παρὰ Μπαλασίου ἐξηγηθέν.

Ἐπιτομή μετὰ καλλωπισμῶν Σίμωνος Καρά.

Εἰς μνήμην Εὐας Σοκελιανοῦ.

Τὸ μέλος παλαιόν. Ψάλλεται δὲ ὅλον ἄργον.

Ἦχος μελαῶ Δι

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

71

Ἐψάλη τὸ πρῶτον εἰς Δελφούς , κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς Εὐας Σικελιανοῦ , τῇ Κυριακῇ 8 Ἰουνίου 1952. Σίμων Καράς.

Ἦχος Ἀΐ Πα ρ

72

σμα^Δ τῶ Να ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ δι ι ι ι ι
 α α α α α α α ρ ρ α α α δι α ρ ρ α γεν⁹
 τω ω ω ω τῶ ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ Σω τη η η
 ρο ο ο ο ος θα α α να α α α α α α
 α α ῥα α α α τω⁹ ο Ι ι ω ω ω ω ω
 ση η η η η η η φ θε ε α α α α α α σα
 α α α α α α α α με ε θε α σα με ε νο
 ο ῥο ο ο ος²² προ ο ση η η η λ θε ε τω
 ω ω ω ω Πι ι ι λα α α α α α α α
 α ῥα α α α α α α τω⁹ κα α α α θι^Μ
 ι ι ι ι ι κε τε ε ε ε ευ ει ει ει ει
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γω ων
 δο ο ο ο ο ῥο ο ο ο ο ο ο ο ο ος μοι⁹ τῶ
 ὄ ὄ ὄ ὄ τω ο ο ο ον τω ο ο ο ο ο
 ο ο ο τῶ τω ον τον ξε ε ε ε τον ξε ε ε ε
 ε ε ε νο ῥο ο ο ον²² τον ε εκ βρε ε φῶ ὄ

8 8 8ς ω ως ξε ε ε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε νον ξε νω θε ε εν

τα α α α α ε ε εν κο ο ο ο ο ο ο

ο ο το ο ο ο σμω δο ο ο ο ο ο ος μοι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι λε ε ε οι οι

οι οι οι οι οι τοι οι οι οι οι οι οι οι τ8 8 8

8 8 8 8 8 8 8 8 8 το ο ο ο ον το

ο ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε

τον ξε ε νον ο ο ο ο ο οον ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο μο ο ο ο ο ο ο φυ υ υ

η υ υ υ υ λοι οι μι σ8 8 8 8

8 8 8 8 8ν τε ε ε ες θα να τ8 8

8 8 8 σι ι ι ι ιν ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως ξε ε ε ε ω ως ξε ε ε ε ε

ε ε νο το ο ο ον δο ος μοι οι τ8 8 το

ο ο ο ον το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κε
 υε ε ε ε νον ον ξε νι ι ι ι ι ι
 Μ
 ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο μαι βλε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε πει γει ει ει ει ει γει
 Δι
 ει ει ν τρ ς ς ς ς ς θα α α α α α να τρ
 Κε
 ς ς ς ς το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε
 Γα
 υε ε νον δο ο ο ο ος μοι οι δο ος μοι οι
 (ω)
 τρ ς ς ς ς ς ς ς ς γρ ς ς ς το ο
 Μ
 ο ο ον το ο ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 τον ξε ε ε νο γο ο ο ον ος τις ει ει ει ει
 Μ
 Πα
 ει ει ει ει ει δε ε ε ε ε ξε ε ε ε ε
 ε νι ι ι ι ι ι ι ι γι ι ι ξε νι ι
 Κε
 ζειν τρς πτω χρ ς ςς τε ε ε ε ε και αι αι
 ξε ε ε ε ε ε ε ε υε ε νους δο ο ος
 Μ
 Κε
 μοι οι οι τρ ς ς ς ς το ον τον ξε ε ε ε
 Μ
 Πα
 ε ε ε ε νον ο ον Ε ε ε ε βραι αι αι αι αι
 ι
 οι οι οι οι τω ω ω ω φθο ο ο ο ο νω

76

ι αν σπα α ρα α α α ατ το ο ο ο μαι αι

αι αι αι νε ε ε κρον σε κα α θο ρω ω ω

σα α α α αλ λα α α α α τη ση η

η Α α α α α να α α στα α α α α

α α α α θα α α α α σει θα α α α α αρ

ρθ θ θ θ σα με ε ε ε γα α α α λυ υ υ

υ υ νω και αι τθ θ θ θ θ θ θ θ θ τοι οις

τοι οι οι οι οι θοι οι οι νυ υν τοις λο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο γοι οις δυ υ σω

ω ω ω πω ω ω ω ων το ο ο ον Πι ι ι ι

λα α α α α τον ο ευ σχη μω ω ω ω ω ω

λα α α αμ βα α α α α νει τθ θ Σω ω ω ω

τη η η η η ρο ο ο ος το ο ο ο σω

ω ω ω ω μα α ο ο θο ο ο ο και αι αι αι

αι αι φο ο ο ο ο ο βω ε ε ε ε εν σι

ιν δο ο ο ο ο ο ο ο ο θο ο νι εν

ει ει λη η η η η η η η σα α α α ας
 και αι αι αι σμυ υ υ υ υ υρ να α κα α α α
 α α τε ε ε ε θε το ο ο ο ε ε ε εν τα
 α α α α φω τον πα α α α α ρε ε ε ε
 ε ε ε χο ον τα πα α α α α α α α
 α α σι ι ι ι ζω ην αι αι ω ω ω
 ω ω ω νι ι ι ι ον και το ο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε γα ε ε
 ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε Ε λε ε
 ο ο ο ος

Ἐπιμέλεια (διορθώσεις, ισοκρατήματα, ρυθμικοί πόδες, ἑλξεις) Ἰωάννης Ἀρβανίτης.

Ἐπανελθούσης τῆς ἱερᾶς πομπῆς εἰς τὸν Ναόν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Καὶ εἰσάγει μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ τροπάρια·

Ἦχος Δι-Θ.

Ο τε κα τη ηλ θες προστον θα να τον η ζω η
 η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω

σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
 νι ων ε κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
 ος η μων δο ο ο ξα σοι

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο
 α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι
 α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθηαλ λο ο ο τρι
 ος

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Καὶ περιελθόντες οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐπιταφίου τρεῖς τὴν ἁγίαν
 Τράπεζαν ἀποτιθέασιν αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' αὐτῆς.

* * *

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ
Τροπάριον τῆς προφητείας. Ἦχος β΄.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι, κατεδέξω Χριστέ, ἵνα
τῆς τοῦ Ἀδου καταπόσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον, καὶ
ἀθανατίσας ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

Ο συ νε χων τα πε ρα τα τα φω συ σχε θη ναι κα
τε δε ε ξω Χρι στε ι να της τῃ Α δε κα τα πο
σε ε ως λυ τρω σης το αν θρω πι νον και α θα να
τι σας ζω ω σης η μας ως Θε ος α θα α α να
τος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ' (43).

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Στίχ. β΄. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς
μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,

εν η με ε ρες αρ χαι αις

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου

Στίχ. β'. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς και τῶς μι

σθντας η μας κα τη σχυνας

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
το ο ος σου ου ου

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(λζ' 1-14).

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι
Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν

ὁστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ’ αὐτά, κύκλωθεν κύκλω· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἴδου ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ’ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ’ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιναν ἐπ’ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὲ τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθ’ ὅ,τι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν· αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ’ (9).

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.

Στίχ. α’. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

Στίχ. β’. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ

ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος ϧα ϝ

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
η γη σομαι πα αν τα τα θαυμα σι α α σθ
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
ο νο μα τι ι σθ Ὑψιστε
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα (ε' 6-8. Γαλ. γ' 13-14).

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου»· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

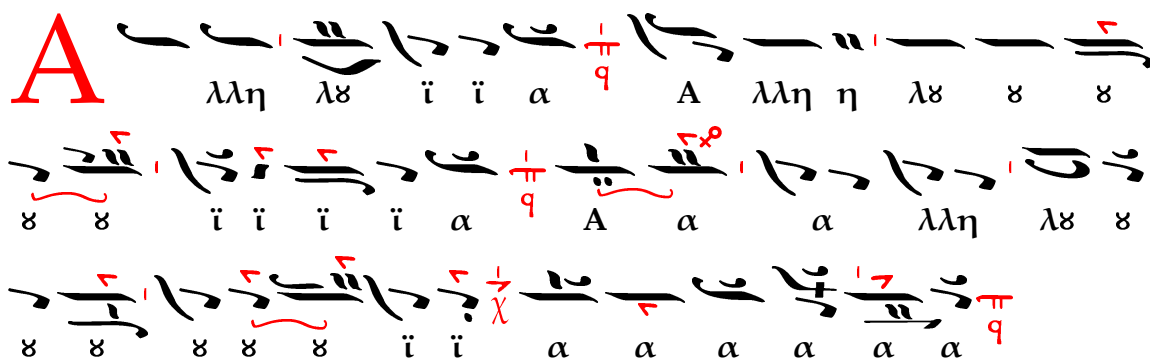
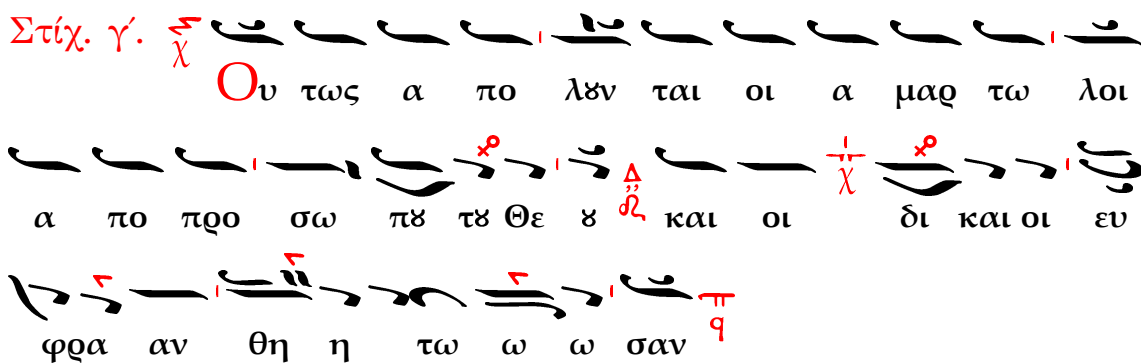
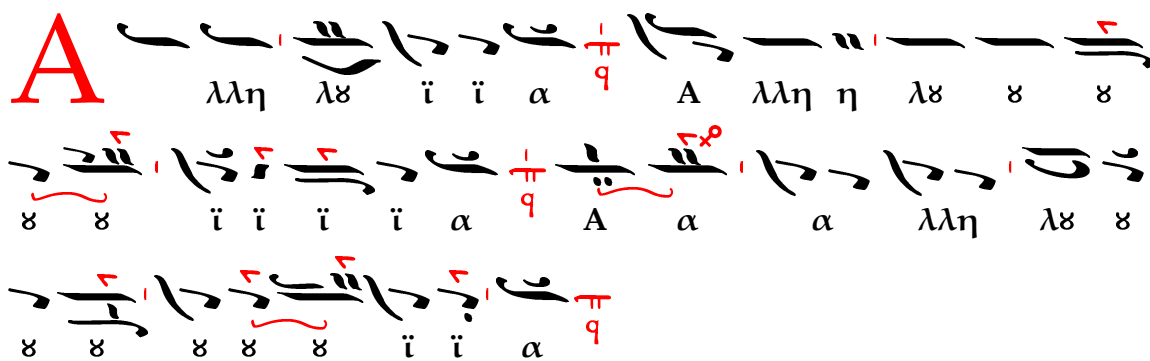
Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'.
Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ
πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω
σαν α πο προ σω π8 αυ τ8 οι μι σ8 εν τες
α α αυ τον

λλη λ8 ι ι α Α λλη η λ8 8 8
8 8 ι ι ι ι α Α α α λλη λ8 8
8 8 8 8 8 ι ι α

Στίχ. β'.
Ως εκ λει πει καπ νος εκ λι πε τω σαν
ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω ω π8
πυ υ υ ρος

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοὶ κ.τ.λ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. κζ' 62-66).

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν

ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ

ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

* * *

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,

εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *